

[Finansministeren.]

det sådan, at stillingsoprettelserne styres gennem de beløb, der vedtages af kommunalbestyrelserne på de årlige budgetter og på tillægsbudgettet, men kravet om kvalificeret flertal vil medføre, at visse poster skal vedtages efter én procedure og andre poster skal vedtages efter en anden procedure. En gennemførelse af disse forholdsregler inden for den kommunale sektor uden forudgående forhandlinger med kommunerne finder jeg både uhensigtsmæssig og i strid med hidtidig praksis.

Derefter skal jeg kommentere den i forslagets § 5 indeholdte straffebestemmelse og bemærkningerne hertil. At indsætte en straffebestemmelse, der hjemler straf i form af bøde og hæfte eller under skærpende omstændigheder, herunder gentagelsestilfælde, fængsel i indtil 2 år for offentlige myndigheder, herunder amtsråds- og kommunalbestyrelsesmedlemmer, i en lovgivning af denne art, ja, det er helt i strid med almindelig lovgivningspraksis. Nu forstår man det jo bedre, når man ser begrundelsen for denne bestemmelse, men den er også i et og alt forkert. Begrundelsen for bestemmelsen angives i bemærkningerne at være, at det er en kendsgerning, at reglerne i den cirkulæreskrivelse, som påbød det tidligere gældende midlertidige ansættelsesstop, der iværksattes af den forrige regering, „blev omgået af de myndigheder, hvortil det henvendte sig“. Hertil skal jeg sige ganske klart, at der ikke af fremskridtspartiet er givet nogen som helst konkret oplysning, der underbygger den beskyldning for omgåelse, som forslagsstillerne herved fremkommer med.

Jeg vil gerne være elskværdig og antage, at beskyldningerne skyldes uvidenhed. Det er jo i bemærkningerne anført, at der i 1974, uanset det midlertidige ansættelsesstop, var en stigning i antallet af offentligt ansatte på 35.000. Det tal må vel bygge på Danmark Statistiks erhvervstælling, som omfatter både heltids- og deltidsansatte i både stat og kommuner og tilskudsinstitutioner. Da stigningen i personaleantallet under staten i de seneste år har været på under 500 stillinger årligt, og da det omtalte ansættelsesstop alene omfatter statsligt administrativt personale — altså endog kun en begrænset del

af den statslige sektors personale og slet ikke kommunernes personale og tilskudsinstitutionernes personale og andet end administrativt personale — så kan der ikke af erhvervstællingens tal drages den slutning, som forslagsstillerne har draget, nemlig at ansættelsesstoppet skulle være omgået af de statslige myndigheder.

Jeg kan yderligere oplyse, at der heller ikke i forbindelse med de undersøgelser, der efter det midlertidige ansættelsesstops ophør blev foretaget med henblik på at bedømme dets virkninger på personaleforbruget og lønningsudgifterne, er fremkommet nogen oplysninger, der kunne give anledning til at tale om omgåelse af cirkulærets bestemmelser, og derfor må jeg bestemt afvise den beskyldning for tjenesteforseelser, der ligger i forslagets bemærkninger.

Jeg må for så vidt komplimentere fremskridtspartiet for den konsekvente linje, som går igen i partiets forslag, nemlig at man aldrig dokumenterer sine beskyldninger, og når man så endelig, som i dette tilfælde, forsøger at gøre det, så kommer man grueligt galt af sted. Det er der naturligvis en vis linje i, selv om den jo er lidt besynderlig.

Som jeg oplyste indledningsvis, er der af regeringen taget et initiativ, som vil kunne danne grundlag for en hensigtsmæssig styring og planlægning af personaleforbruget i hele den offentlige sektor. Dette af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag må regeringen afvise.

Otto Mørch (S):

Jeg finder ikke, der er nogen grund til nogen langvarig debat. Det er jo ikke så længe siden, vi havde debat om fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af antallet af offentligt ansatte, og som finansministeren var inde på det lå det jo sådan efter denne debat at der kunne konstateres bred tilslutning til, at der søges gennemført en samlet styring af hele den offentlige sektors personaleforbrug. Nu har regeringen ved finansministeren klart tilkendegivet, at regeringen har taget et initiativ, som vil kunne danne grundlag for en hensigtsmæssig styring og planlægning af personaleforbruget i hele den offentlige sektor. På denne baggrund og på baggrund af flere helt uholdbare formuleringer i fremskridtspar-